

ALEGEREA UNEI MIRESE

Doamne, aici sunt mulți oameni bolnavi și eu nu pot ajunge deodată la toți dintre ei, dar mă bucur pentru că în seara aceasta pot fi din nou în mijlocul acestui auditoriu, printre acești oameni minunați. Când am venit, oamenii de afară mi-au spus că nu au reușit să intre înăuntru. Îmi pare rău pentru aceasta și i-am asigurat că altă dată vom încerca să facem rost de un auditoriu mai mare. Ei mi-au spus că și subsolul este plin deja. Îmi pare rău pentru situația aceasta.

Sunt totuși bucuros pentru că pot fi în mijlocul acestui grup frumos, printre predicatori, oameni de afaceri, comercianți, reprezentanți ai diferitelor biserici din țară, etc.

Dimineață am avut ocazia să vorbesc în fața unui public numeros despre tema: „Pleava nu va moșteni împreună cu grâul.”

Nu am reușit să-mi închei predica cu toate că fratele Demos a încercat să prelungească timpul de închiriere al sălii. Cei care ați fost prezenți acolo ați înțeles ce am vrut să spun? Cred că s-a spus suficient pentru ca voi să înțelegeți.

În seara aceasta avem un prilej în care știu că mulți ne vor trimite întrebări referitoare la botezul cu Duhul Sfânt. Această întrebare s-a născut ca urmare a emisiunii care a fost ținută la televiziune de frații creștini ai Evangheliei depline din Los Angeles.

Mă bucur mult când văd că există asemenea oameni și-mi plac și întrebările puse de ei. Acest lucru mă face să mă simt bine și cred că Domnul va adăuga binecuvântarea Lui la Cuvântul vorbit, astfel încât toți cei prezenți să poată crede fără să vadă. Aceasta este rugăciunea mea sinceră înaintea Domnului.

Astăzi am primit foarte multe scrisori și telefoane de la cei care au fost vindecați în adunarea aceasta. Veștile primite m-au bucurat foarte mult pentru că slujba mea este să mă rog pentru bolnavi. Eu nu am pretenția că sunt un „predicator modern”, cum spune lumea, deoarece vin în mijlocul vostru cu limbajul meu de Kentucky, care este destul de greoi. Eu nu mă pot numi predicator modern, pentru că nu am nici o pregătire, dar doresc să dau și altora ceea ce am primit de la Domnul. El este toată viața mea, este tot ceea ce își poate dori un om care trăiește pe acest pământ.

Când eram copil mi-am dorit întotdeauna să am un prieten adevărat, iar astăzi pot spune că sunt foarte bucuroși pentru prietenii mei din diferite comunități religioase.

Pentru tema de astăzi vom citi câteva versete biblice, pentru că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu cred că este Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu. La aceste versete aș vrea să mă refer în următoarele aproximativ patruzeci și cinci de minute, apoi vom ieși, ca să ne vedem din nou în seara aceasta, la această masă rotundă minunată. Am încredere că Dumnezeu va continua să vă binecuvânteze chiar prin ele.

Dorința mea este ca în seara aceasta să plec la Tucson. Este un drum lung până acolo, aproximativ zece ore de condus, iar de acolo aș vrea să merg la Ubersec, deoarece mâine dimineață trebuie să primesc un vaccin contra febrei galbene. Ultima dată când am fost acolo am refuzat să-l fac, dar acum trebuie să merg din nou acolo și nu se acceptă nici un refuz. Mai am de făcut și un vaccin contra tetanosului și a febrei tifoide.

Acum mă bucur însă pentru ocazia aceasta minunată și pentru toate aceste adunări care mi-au mișcat inima. Credința mea este că Domnul va binecuvânta acest grup frumos de oameni, și-l va salva în ziua aceea când continentul va fi zguduit cu putere, așa cum s-a întâmplat acum câteva zile în Alaska. Unii dintre voi m-au întrebat: „Frate Branham, când se va întâmpla lucrul acesta?” Nu pot spune aceasta pentru că nu știu, dar se va întâmpla.

Eu mi-am dorit întotdeauna să fiu sincer cu voi, de aceea nu vreau să vă spun presupunerile sau părerile cuiva. Dacă El îmi va spune ceva referitor la acest eveniment, desigur veți afla și voi. Eu știu că întreaga lume este într-o stare de clătinare pentru că trăim în timpul sfârșitului.

Fratele Demos a povestit dimineață cum a umblat printre rânduri și a adunat numerele de rugăciune înainte ca oamenii să vină sus, apoi a fost atent la mine dacă voi spune exact ceea ce era scris pe ele. Voi știți că oamenii scriu pe acele bilețele tot ce este mai important cu privire la ei. Și fratele spunea că din sutele de bilete pe care le-a urmărit, nu am greșit nici măcar o dată. De ce? Pentru că atâta timp cât Dumnezeu stă în spatele lucrării Sale nu se poate infiltra nici măcar o greșeală. Dacă aș plănui ceva de la mine, ar fi o greșeală încă înainte de a spune ceva.

Nu demult am fost vizitat de o fetiță care mi-a povestit un vis. După ce a terminat,

m-a întrebat: „Frate Branham, ce înseamnă visul acesta?” Eu i-am răspuns simplu: „Nu știu, soră! Nu ți-l voi putea tălmăci decât după ce îmi va arăta Domnul însemnătatea lui.” Așa se face că L-am întrebat pe Domnul, dar nu mi-a răspuns niciodată nimic cu privire la el. Fetița a revenit mai târziu și m-a întrebat: „Ce înseamnă visul meu? Care este tălmăcirea lui?”

Eu i-am răspuns: „Vino încoace, iubito și stai jos.” Apoi am continuat: „Tatăl și mama ta îmi sunt prieteni buni. Ei au venit de departe, din Canada și stau cu mine. Ei au crezut întotdeauna tot ce le-am spus și cred că nimeni nu mă poate acuza că aș fi spus ceva greșit. Dacă m-aș gândi că visul tău înseamnă cutare lucru, aș greși, de aceea aștept să primesc visul tău și după aceea El îmi va spune ce înseamnă și astfel îți voi putea da răspunsul. Dacă aș încerca să ți-l tălmăcesc după părerea mea, aș face o greșeală pentru că tu vei lua ceea ce vei auzi și te va influența.” Dar când vă spun ceva în Numele Domnului, este Adevărul absolut pentru că vine de la El. Tot ce v-am spus în anii aceștia s-a dovedit a fi adevărul peste tot în jurul lumii și nu a greșit niciodată. Noi oamenii facem tot timpul greșeli, de aceea avem nevoie de călăuzirea Duhul Sfânt pentru că Dumnezeu nu greșește niciodată.

Și vreau să vă mai spun ceva: Eu am un Mesaj de care sunt răspunzător înaintea lui Dumnezeu, dar de multe ori oamenii mă privesc ca și cum aș fi o ființă îngrozitoare, unul care nu am dragoste, ci îi urăsc pe oameni. Aceasta este însă o minciună. Eu îi iubesc pe oameni, dar voi știți că uneori dragostea este nevoită să mustre și să pedepsească.

Dacă băiețelul tău iese în stradă deși îi spui: „Dragul meu, nu mai ieși în stradă pentru că poți fi accidentat de mașini!” ba mai mult, după ce îl aduci în curte fuge din nou în stradă, ce va urma? Vei lua nuiua și îl vei corecta. Dar aceasta nu înseamnă că îl urăști, ci dimpotrivă.

Dacă vezi pe râu un bărbat care se îndreaptă cu barca spre cascadă, unde și-ar pierde cu siguranță viața, oare nu-i vei spune nimic? Nu vei striga: „Stai, nu mai înainta nici un pas! Mai gândește-te, fiindcă s-ar putea să nu reușești!” Și dacă el nu te-ar asculta, în caz că poți, sunt sigur că l-ai arunca din barcă sau l-ai răsturna. De ce faci aceasta? Pentru că îl iubești și vrei să-l salvezi.

În aceste mesaje pe care le vorbesc, eu nu încerc niciodată să aduc vreo învățătură, pentru că aceasta o fac în biserica mea. Dar aici afară, între oamenii

care sunt din diferite confesiuni și au păreri diferite, încerc să vorbesc mai blând și mai explicit, pentru ca cei care sunt născuți din Duhul lui Dumnezeu să poată înțelege ce înseamnă denumirile: metodist, baptist, penticostal, etc., printre oamenii creștini.

Pentru tema din seara aceasta aș vrea să citesc din **Geneza 24, începând cu versetul 12**, unde scrie;

„Și a zis: „Doamne Dumnezeul stăpânului meu Avraam! Te rog dă-mi izbândă astăzi și îndură-Te de stăpânul meu Avraam!

Iată, stau lângă izvorul acesta de apă și fetele oamenilor din cetate vin să scoată apă. Fă ca fata căreia îi voi zice: „Pleacă-ți vadra, te rog, ca să beau, și care va răspunde:

Bea și am să dau de băut și cămilelor tale, să fie aceea pe care ai rânduit-o Tu pentru robul Tău Isaac! Și prin aceasta voi cunoaște că Te-ai îndurat de stăpânul meu!” (v. 12-14).

În continuare voi citi din **Apocalipsa 21.9**. Cred că voi cunoașteți tot capitolul 24 din Geneza, iar dacă nu, îl vom citi tot. Cred că gândim la fel dacă spunem că Dumnezeu l-a trimis pe Eliezer, mai mult decât Avraam, ca să aleagă o mireasă pentru Isaac. Și frumoasa Rebeca a venit din cetate și a împlinit întocmai semnul pe care l-a pus Eliezer înaintea Domnului.

Să citim acum din **Apocalipsa 21.9**:

„Apoi, unul din cei șapte îngeri care țineau cele șapte potire pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine și mi-a zis: „Vreau să-Ți arăt Mireasa, nevasta Mielului!”

Mesajul din seara aceasta se intitulează **„Alegerea unei Mirese!”** iar tu, fratele meu, care înregistrezi, poți să dai această hrană celor care însetează după neprihănire.

Eu nu vorbesc numai adunării din locul acesta, pentru că aceste benzi vor face

Înconjurul pământului. Ele vor fi traduse în toate limbile, chiar și în țările păgâne. Dar nu vor fi numai ascultate, ci vor fi și trăite de cei care le vor crede.

În India și în Africa sunt trimise gratuit, iar acolo vor fi traduse în limbile respective. Cu un cuvânt, aceste Mesaje vor face înconjurul pământului.

Să trecem acum la tema noastră: „Alegerea unei Mirese!”

În viață, noi suntem puși de foarte multe ori în fața alegerii. De fapt drumul vieții în sine este o alegere. Noi avem dreptul să alegem drumul, calea pe care vrem s-o urmăm în viață.

Pregătirea noastră școlară este o alegere. Astfel, putem alege dacă vrem să învățăm sau nu. Aceasta este o alegere care ne aparține.

Fiecare bărbat, femeie, băiat sau fată au de ales dacă vor să trăiască corect sau murdar. Voi sunteți liberi să alegeți ce vreți, dar nu uitați că alegerea este un lucru extraordinar.

În seara aceasta puteți alege locul vostru veșnic și poate că unii dintre voi vor ajunge acolo chiar înainte de terminarea acestui serviciu.

S-ar putea ca în seara aceasta să-l refuzi pentru ultima dată. Aici este o graniță, o linie de demarcație între har și judecată și fiecare bărbat, femeie, fată sau băiat este în pericol depășească această linie a harului, iar depășirea ei înseamnă moarte. Nu mai ai nici o posibilitate de întoarcere. Acesta este motivul pentru care am spus că pentru unii dintre noi s-ar putea să fie seara în care se hotărăște locul în care ne vom petrece veșnicia.

În viața aceasta mai este însă încă o alegere și anume, alegerea pe care o fac doi tineri care pășesc împreună în viață. Ambii au dreptul să aleagă, adică pot face ce vor. Tânărul are dreptul să-și aleagă mireasa, iar ea are dreptul să-l accepte sau să-l refuze.

Deci și bărbatul și femeia au dreptul să aleagă.

Ca și creștin, tu ai dreptul să alegi cărei biserici vrei să-i aparții. Aici în America oamenii au această libertate de alegere. Este dreptul nostru de a alege biserica de care dorim să aparținem.

Aceasta este o alegere. Dacă vreți, puteți să nu mergeți nicăieri sau puteți să vă schimbați de la metodiști la bapțiști sau de la catolici la protestanți și așa mai departe; nimeni nu vă oprește să faceți ceea ce doriți. Aceasta este libertatea noastră, democrația noastră. Fiecare om are libertatea de a alege religia pe care dorește s-o urmeze și eu vă spun că această alegere este foarte grea. Dumnezeu să ne ajute să păstrăm această libertate cât putem.

Tu poți alege dacă vrei să rămâi în biserica aceasta sau poate ai găsit alta care îți va da siguranța veșnică.

Tu poți să alegi mărturia de credință a unei biserici, dacă crezi că este cea corectă, poți alege dogma altei biserici, sau poți alege Cuvântul lui Dumnezeu.

Va trebui însă să faci o alegere, o alegere personală. Alegerea este o lege nescrisă a fiecărui om.

Eu cred că pe Muntele Carmel, Ilie a fost într-o luptă hotărâtoare, într-un ceas groaznic, într-un moment de răscruce, într-un punct în care am ajuns și noi astăzi. Poate că în seara aceasta este rândul meu sau al tău să facem această alegere, la fel ca pe Muntele Carmel. Sincer, eu cred că aceasta se întâmplă pe plan mondial. Da, în curând veți fi puși în fața unei alegeri.

Voi, cei din denominațiuni credeți că acest ceas va fi de partea voastră, dar adevărul este că veți intra în Consiliul Mondial al Bisericilor, iar din clipa aceea nu vei mai fi o denominațiune.

În curând veți fi puși în fața acestei alegeri și este foarte periculos să stați și să așteptați până în ultima clipă, pentru că s-ar putea să primiți ceva de care nu vă veți mai putea scăpa niciodată.

Astăzi avem un timp în care puteți fi avertizați, dar dacă depășiți linia de demarcație sunteți deja însemnați cu fierul roșu, treceți de partea cealaltă (ieșiți din har).

Gândiți-vă la Anul Jubiliar. (Exod 21.1-6). Când răsuna trâmbița care vestea eliberarea din robie, orice rob putea să plece de la stăpânul lui. Era liber. Dar dacă refuza să primească libertatea, era dus la un ușior din Templu și i se găurea urechea în partea de jos, ceea ce însemna că rămânea rob pentru totdeauna.

Acest semn făcut la urechea robului este un simbol spre ascultare, deoarece

creința vine prin auzirea Cuvântului. El a auzit acea Trâmbiță, dar nu a vrut să asculte.

De multe ori, bărbații și femeile aud Cuvântul lui Dumnezeu și Îl văd ca un Adevăr legitimat și dovedit, dar cu toate acestea nu vor să Îl asculte. De ce aceasta? Pentru că au făcut o altă alegere și au refuzat Adevărul și realitatea. Aceasta face ca urechile lor să rămână închise pentru Adevărul Evangheliei și nu-L vor mai putea asculta (înțelege) niciodată. Sfatul meu este ca atunci când Dumnezeu vorbește inimilor voastre, să vă grăbiți să acționați chiar atunci.

Ilie a pus poporul în fața unei alegeri și ei au trebuit să se decidă.

„Alegeți în această zi, cui vreți să slujiți. Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal.” (1 Împărați 18.21).

După cum am învățat, toate lucrurile naturale sunt un simbol pentru lucrurile duhovnicești. Noi am văzut aceasta dimineață când am vorbit despre soare, grâu, neghină, etc.

Natura a fost prima mea Biblie. Înainte de a citi Biblia, eu L-am cunoscut pe Dumnezeu în natură, pentru că Biblia este scrisă peste tot, natura fiind în deplină concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. De exemplu, moartea, înmormântarea și învierea sunt simbolizate perfect în natură; răsăritul și apusul soarelui, care a doua zi răsare din nou și așa mai departe; dar acum nu avem timp să ne ocupăm de aceasta.

Deci dacă lucrurile naturale sunt un simbol al celor duhovnicești, atunci alegerea unei mirese naturale este un simbol al alegerii Miresei duhovnicești.

Alegerea unei soții este o problemă foarte serioasă.

Alegerea un soț sau a unei soții și apoi căsătoria, este un legământ de credincioșie valabil doar pentru viața aceasta, *„Până când moartea ne va despărți.”* Așa este. Voi faceți acest jurământ înaintea lui Dumnezeu și trebuie să-l țineți .

Mă gândesc că un bărbat ar trebui să-și aleagă soția cu multă atenție și cred că cel care se gândește la viitor și are o judecată bună, va face întocmai așa, pentru că își poate distruge întreaga viață. Fiți atenți ce faceți!

Și femeia ar trebui să fie foarte atentă înainte de a accepta cererea unui bărbat,

mai ales în timpul acesta.

Bărbatul ar trebui să se roage și să cugete bine la ceea ce face înainte de a-și alege soția.

Eu cred că aici se ascunde motivul pentru care avem atât de multe divorțuri astăzi. În privința aceasta America ocupă primul loc. Țara noastră are cele mai multe divorțuri deși pretindem că suntem o națiune creștină.

Ce rușine sunt procesele noastre de divorț! Părerea mea este că toate aceste procese de divorț au o singură cauză: bărbații și femeile s-au îndepărtat de Dumnezeu.

Ce bine ar fi dacă bărbatul și femeia nu ar privi la ochii atrăgători din dreapta sau din stânga, nici la poziția socială pe care o deține „X” sau „Y”, ci ar privi la Dumnezeu și ar spune: „Doamne, ceea ce vreau să fac este conform voii tale?” Dacă ați proceda în felul acesta s-ar întâmpla cu siguranță ceva.

Astăzi avem foarte multă înșelăciune, ca în școală.

Mulți copii din vecini vin dimineața pe la mine și mă roagă să mă rog pentru ei, deoarece au teză sau un test pe care trebuie să-l treacă. Îmi spun că ieri au lucrat toată ziua, iar acum se tem că nu vor reuși. Ba unii vin și-mi spun că nu au învățat toate lecțiile pentru că ieri s-au jucat prea mult. Ce urmează? A doua zi merg la școală nepregătiți și își copiază lecțiile unii de la alții.

Eu cred că ar trebui să le spuneți adevărul părinților voștri, iar dimineața la masă puteți să-i spuneți mamei voastre (dau un exemplu): „Mamă, John are astăzi un test. Haide să ne rugăm pentru el,” sau pentru orice altceva. Aceasta ar fi mult mai corect decât să copiezi de la unul sau de la altul și să profiți de osteneala colegului. Eu cred că în toate aceste situații ar trebui să ne rugăm ca să facem o alegere bună.

Și cred că atunci când este vorba de alegerea bărbatului sau a femeii cu care vrem să ne căsătorim, ar trebui s-o facem cu mult mai mult. O, cum ar trebui să cugetăm la această problemă! Un bărbat ar trebui să se roage necurmat, deoarece ar putea să-și ruineze întreaga viață și aceasta pentru că legământul pe care-l face sună: „Până când moartea ne desparte!” Aceasta înseamnă că o alegere greșită vă va ruina întreaga viață.

Dacă un bărbat știe că face o greșeală, că alegerea lui este greșită și totuși se căsătorește cu o femeie nepotrivită pentru el, este greșeala lui. Dacă femeia se hotărăște pentru un bărbat care nu este potrivit pentru ea, și știe aceasta, atunci greșeala este a ei. Astfel, voi nu ar trebui s-o faceți până când nu vă rugați.

Același lucru se întâmplă și la alegerea unei biserici. Voi trebuie să vă rugați înainte de a alege biserica cu care vreți să aveți părtășie. Gândiți-vă la faptul că fiecare biserică are duhul ei.

Să nu mă înțelegeți greșit. Eu știu că sunt deja un bărbat bătrân iar într-o zi va trebui să mă înfățișez la judecată ca să răspund pentru tot ceea ce spun în seara aceasta sau cu alte ocazii. Acesta este motivul pentru care trebuie să fiu sincer și deplin încredințat în ceea ce învăț.

Dacă veți merge la o biserică și veți privi cu atenție comportamentul păstorului, veți înțelege imediat starea bisericii respective, deoarece biserica se comportă la fel ca păstorul ei. Uneori mă întreb dacă noi nu primim doar duhul unul altuia, în locul Duhului Sfânt. Eu mă mir foarte mult când văd că în loc să accepte călăuzirea Duhului Sfânt și să Îl lase pe El să lucreze în viața lor, oamenii acceptă foarte ușor părerile altora. Astfel, dacă aveți ceva temeinic și puneți înaintea unui păstor, iar el nu acceptă ci rămâne în continuare la învățătura lui, biserica lui va avea aceeași poziție.

Am fost la o biserică unde păstorul are unele ticuri: clatină din cap înainte și înapoi, etc. Adunarea făcea la fel.

Priviți un păstor care calcă totul în picioare. Biserica lui va face același lucru. Acesta este motivul pentru care dacă aș fi pus în fața alegerii, aș alege o biserică sinceră, o adunare cu Evanghelia deplină. Într-o astfel de biserică mi-aș duce familia.

Alegere. Zilele trecute, băieții, fiul și ginerele fratelui Shakarian, m-au dus aici sus să mă rog pentru un băiat tânăr, un cântăreț, un băiat gingaș, care tocmai se întorsese dintr-o călătorie. Era bolnav și m-au sunat să mă rog pentru el. Se numea Fred Braker. Înainte de-a ajunge la el am aflat că a făcut o puternică hemoragie pe creier, că a paralizat și că este pe moarte. Soția lui dorea să mă rog pentru el.

Eu mi-am zis: „Dacă încerc să zbor cu avionul până la el, s-ar putea să moară înainte de sosirea mea. Acesta este motivul pentru care am sunat repede și am

găsit la telefon o domnișoară pe care am rugat-o să pună telefonul la urechea lui Fred. Tânărul nu putea să înghită și din cauza aceasta medicii au intervenit și i-au pus ceva artificial pentru a-l ajuta. Imediat după ce ne-am rugat pentru el, ni s-a spus că și-a revenit și că medicii au scos afară acel obiect ajutător pentru că putea să înghită. Medicii erau foarte surprinși și nu le venea să creadă că este posibil acel lucru, dar după puțină vreme el a putut să se ridice și să meargă.

O biserică, alegerea unei biserici.

Azi dimineață am primit un telefon și mi s-a spus că a încetat din viață o soră, o adevărată creștină din biserica mea. Și frații din biserica mea, un adevărat grup de oameni sfinți, s-au adunat, s-au dus împreună acasă la ea și înainte ca antreprenorul de pompe funebre s-o îmbălsămeze, au îngenuncheat și s-au rugat până când viața a revenit în trupul ei, astfel încât în seara aceasta sora este bine. Acest lucru l-au făcut bătrânii din biserica mea. De ce au făcut aceasta? Pentru că au fost învățați să creadă că toate lucrurile sunt posibile celui ce crede. Veniți sinceri la Dumnezeu!

Așadar, voi trebuie să faceți o alegere corectă.

Femeia aleasă de un bărbat reflectă caracterul și ambițiile lui. Dacă un bărbat își alege o femeie greșită, ea va reflecta tocmai caracterul lui greșit. Femeia cu care se căsătorește arată ce este în el, ce zace în el. Nu contează ce spune el, uitați-vă la alegerea lui în căsătorie și totul va fi clar.

De curând am fost în birou la un bărbat. El mi-a spus că este creștin, dar peste tot pe pereți, pe birou, pretutindeni unde priveai erau doar poze cu femei goale, în timp ce atmosfera din interior era inundată de muzică „boogie-woogie”. Vedeți, pe mine nu mă interesează ce spune el; eu nu pot crede mărturia buzelor lui pentru că duhul lui se hrănește cu lucrurile acestei lumi. Cum ar fi dacă un asemenea bărbat s-ar căsători cu una din aceste femei care dansează goale, sau cu cea mai frumoasă „Miss sexy”? Aceasta reflectă ce este în gândurile lui, cum va arăta căminul lui și cum își va crește copiii. Prin ceea ce face, bărbatul descoperă ce este în el.

Un bărbat care se căsătorește cu o astfel de femeie, arată gândirea pe care o are cu privire la viitor. Puteți să vă închipuiți că un creștin face așa ceva? Eu nu pot accepta așa ceva, dragii mei! Un creștin adevărat nu privește după o Miss sexy, ci caută un caracter creștin.

Dar într-o alegere firească nu puteți avea toate lucrurile. Poate aici sunt două fete: una arată bine pe când cealaltă nu este chiar așa drăguță, iar tu trebuie să renunți la una dintre ele. Cum vei alege? După ce criteriu te vei ghida? Te va interesa dacă are calitățile unei doamne – dacă este manierată, frumoasă, prezentabilă? Pe mine nu mă interesează aceste lucruri, ci eu voi privi la caracterul ei! De acesta am nevoie, nu de frumusețe.

Dacă un creștin își alege o soție, atunci să-și aleagă o femeie adevărată, născută din nou. Nu contează cum arată ea, fiindcă ceea ce este în ea o face cine este. Aceasta contează, pentru că o astfel de femeie va reflecta caracterul lui Dumnezeu.

Dacă alege în felul acesta, el va reflecta caracterul lui Dumnezeu; va reflecta ce este în gândirea lui, cum va fi căminul lui și planurile viitoare pentru casa lui.

Dar dacă se căsătorește cu una din aceste femei moderne va împărtăși lucrurile murdare ale lumii. Ce ar putea aștepta de la viață un astfel de om? Ce fel de cămin va avea el?

Gândiți-vă ce va secera el dacă se căsătorește cu o fată imorală, care nu se interesează de gospodărie ci preferă să lucreze undeva, în biroul unui bărbat, în loc să-și crească copilul? Ce fel de gospodină ar fi o asemenea femeie? În cazul acesta ar fi nevoie de o menajeră care să spele, să gătească și să le îngrijească copiii.

În ce mă privește, cred că femeia nu ar trebui să lucreze decât în cazul când o impune starea materială.

Când am văzut pentru prima dată femeile polițiste îmbrăcate în uniformă și plimbându-se cu motocicletele, mi-am zis că este o mare rușine pentru fiecare oraș care permite așa ceva. În timp ce mulți bărbați nu au unde să lucreze, ele ocupă asemenea funcții arătând astfel gândirea modernă greșită a orașului nostru, arată degradarea. Noi nu ar trebui să le permitem femeilor să facă aceasta pentru că nu sunt chemate la așa ceva.

Când Dumnezeu îi dă bărbatului o femeie, El îi dă cel mai bun și mai potrivit lucru, după mântuire, dar dacă ea încearcă să ia locul bărbatului, acesta este cel mai rău lucru pe care îl poate avea el. Acesta este adevărul.

Putem vedea acum sensul duhovnicesc al lucrurilor? Vedeți, noi știm că este rău,

dar trebuie să privim în față lucrurile rele și să facem față faptelor, așa cum ne învață Biblia.

În aceste simboluri naturale, noi vedem Planul lui Dumnezeu cu privire la Căminul Lui viitor și al Miresei, care vine în vedere acum.

Dacă un bărbat se căsătorește cu o „miss-sexy” poți vedea ce părere are el despre viitor. Dacă se căsătorește cu o femeie care nu vrea să stea acasă, vei vedea cum privește el spre viitor.

Știu că ceea ce spun sună îngrozitor, dar trebuie să fac aceasta pentru că așa vrea Dumnezeu.

Cu ani în urmă am lucrat la o fermă care cumpăra vite și le creștea. Eu am observat că bătrânul acela privea întotdeauna foarte atent vacile în ochi înainte de a da ultimul preț. Le întorcea capul și le privea din toate părțile, examinându-le de sus până jos, iar dacă îi plăcea cum arată le privea din nou în ochi. Uneori observam că pleacă dând nemulțumit din cap, ceea ce m-a făcut să-l întreb odată:

„Jeff, aș vrea să te întreb ceva.”

„Spune, Bill”, a răspuns el.

„De ce te uiți atât de atent în ochii vacilor doar sânt frumoase și solide?”

„Aș vrea să-ți spun ceva, băiete, pentru că și tu îi vei învăța pe mulți. Pe mine nu mă interesează cum arată vaca. Poate să aibă ugerul până la copite, pentru că dacă are privirea sălbatică n-o voi cumpăra niciodată.”

Am înțeles imediat că are dreptate în ceea ce spune, așa că am continuat discuția:

„De ce, Jeff?”

„În primul rând pentru că o asemenea vacă nu se va liniști niciodată și apoi nu va fi o mamă adevărată pentru vițelul ei. Este atât de grasă pentru că stăpânii ei au ținut-o în grajd dar dacă îi dai drumul fuge până când moare.”

„Știi că am învățat ceva aici?” l-am întrebat. „Cred că ceea ce spui se potrivește și la femei.”

Și eu îți dau un sfat, tinere: ar fi mai bine să rămâi departe de această privire

sălbatică, holbată, arătând ca Ricketa. Iar în ce privește albastrul de deasupra ochilor, spune-i să se spele pentru că aceasta este o sfidare la adresa lui Dumnezeu. De ce? Pentru că prin aceasta mărturisește că Dumnezeu a avut și lipsuri în ceea ce a creat.

Eu nu vreau așa ceva! Pe mine nu mă interesează ce numește frumos televiziunea sau ziarele! Ochii aceștia vopsiți și privirea sălbatică sunt cele mai oribile și hidoase lucruri pe care le-am văzut în viața mea.

Într-o dimineață am văzut intrând într-o cofetărie mai multe domnișoare. Aceasta s-a întâmplat când am fost pentru prima dată în California. Eram însoțit de fratele Arganbright. În timp ce el a coborât până la subsol, privirea mi-a fost atrasă de fața uneia dintre acele domnișoare. „Oare ce-o fi având?” m-am întrebat mirat. Nu mai văzusem niciodată așa ceva. Parcă avea fața mâncată de lepră. Semăna cu un clovn (Nu spun aceasta pentru amuzament). Eu sunt misionar și am avut ocazia să văd tot felul de creaturi și o mulțime de boli, dar așa ceva nu mai întâlnisem până atunci. Eram gata să merg la tânăra domnișoară și să-i spun: „Sunt predicator și mă rog pentru bolnavi. Îmi dai voie să mă rog și pentru tine?” Atunci am observat că au mai intrat câteva fete care aveau fața la fel ca domnișoara, așa că m-am retras și am așteptat, iar când a revenit fratele Arganbright l-am rugat să-mi spună ce este cu acele fete.

„Acelea sunt greșeli cosmetice”, mi-a spus el.

„O, Doamne! Și eu care am crezut că fata aceasta ar trebui dusă la un spital de boli contagioase!” Adevărul este că ele chiar ar trebui duse undeva ca să nu se molipsească și celelalte femei.

Deci voi, care știți ce doriți de la viață, rugați-vă înainte de a face vreo alegere pentru că această alegere va reflecta caracterul vostru. De ce? Pentru că femeia îl reflectă pe bărbat.

Puteți accepta ca un bărbat umplut cu Duhul Sfânt să se căsătorească cu o astfel de femeie? În ce mă privește, eu nu pot concepe așa ceva chiar dacă unii dintre voi mă vor considera un bătrân comic, care nu poate înțelege așa ceva.

Observați. Femeia reflectă ceea ce este în bărbat, iar Cuvântul spune că ea îl va ajuta să-și facă viitorul cămin.

Să revenim puțin la partea duhovnicească a lucrurilor. Dacă priviți o biserică lumească, ce procedează ca lumea, dorește lumea și deși are poruncile lui Dumnezeu le nesocotește și le încalcă de parcă n-ar fi fost scrise niciodată, cred că veți fi de acord cu mine când afirm că Hristos nu va alege niciodată o asemenea Mireasă. Sau puteți accepta că El va alege ca Mireasă a Sa biserica lumească modernă de astăzi? Nu, domnii mei, eu nu pot concepe așa ceva! Nu!

Gândiți-vă la Cuvântul Scripturii care spune: *„Bărbatul și femeia se vor face un singur trup.”* (Geneza 2.24).

Te-ai uni cu o asemenea femeie? Dacă ai face așa ceva, acest lucru mi-ar clătina profund încrederea în tine.

Și vă întreb: Cum s-ar putea uni Dumnezeu cu așa ceva, cu o prostituată confesională? Credeți că El va face vreodată așa ceva? Nu, pentru că aceste denominațiuni au o formă de evlavie dar Îi tăgăduiesc puterea. O, El nu va face niciodată așa ceva pentru că Biserica trebuie să aibă caracterul Lui!

Biserica adevărată născută din nou trebuie să aibă caracterul lui Hristos, pentru că bărbatul și nevasta lui sunt una. Deci, dacă Isus a făcut numai ceea ce era plăcut înaintea lui Dumnezeu, a ținut Cuvântul Lui și L-a manifestat, și Mireasa trebuie să aibă același fel de caracter. Ea trebuie să țină același Cuvânt și să-L trăiască întocmai.

Astfel, Mireasa nu va putea deveni niciodată, în nici o împrejurare, o denominațiune. Oricine vrea să contrazică lucrul acesta o face zadarnic pentru că eu nu îl pot crede. Ea nu poate fi controlată de nimeni, cum se întâmplă în cazul denominațiunilor, cărora li se spune ce să facă și ce să nu facă; în ce zi și la ce oră să se adune, etc. În Biserica adevărată toate acestea sunt în mâna Bărbatului ei, care o conduce și o călăuzește prin Duhul Sfânt. Toate strădaniile făcute de o denominațiune s-au dovedit de multe ori a fi zadarnice, la un milion de mile depărtare de Cuvântul adevărat.

Este foarte rău că ne-am îndepărtat de adevăratul Conducător, pe care Dumnezeu L-a lăsat să conducă Biserica. El nu a trimis niciodată un episcop sau un papă ca să Îi conducă Biserica, ci L-a trimis pe Duhul Sfânt.

Ioan 16.13: *„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă conducă în tot adevărul.”* Dacă Duhul Sfânt a venit, El vă va conduce în tot adevărul; vă va

descoperi toate lucrurile, așa cum a făgăduit Isus; vi le va aduce aminte pe cele trecute și vi le va descoperi pe cele viitoare. Acest lucru trebuie să fie făcut de Duhul Sfânt, dar biserica modernă urăște lucrul acesta; nu îi place ca El să facă aceasta. Și vă întreb: Atunci cum poate fi Mireasa lui Hristos?

Oamenii din timpul nostru aleg o denotațiune modernă care reflectă doar înțelegerea lor limitată despre Cuvânt. Nu vreau să vă supăr, dar vorbesc așa ca să fiu bine înțeles.

Eu am avut ocazia să căsătoresc multe perechi tinere și întotdeauna am încercat să văd în ele tabloul lui Hristos și al Miresei Lui.

Cu puțin timp în urmă v-am vorbit despre o experiență deosebită pe care am trăit-o cu mulți ani în urmă, pe vremea când eram un predicator tânăr.

Fratele meu lucra pentru WPA. Cei care și-l amintesc știu că pe vremea aceea el avea vârsta pe care o am eu acum. Împreună cu fratele meu lucra un bărbat tânăr din Indianapolis, care este la aproximativ o sută de mile de orașul meu natal, Jeffersonville.

Și acest tânăr i-a spus fratelui meu:

„Doc, vreau să mă căsătoresc și am destui bani ca să-mi scot actele, dar nu destui ca să-l plătesc și pe predicator. După ce mă voi căsători însă, când voi avea suficienți bani îl voi plăti și pe predicator.”

„Dar fratele meu este predicator și dacă vrei, poate să vă cunune. El nu ia bani de la oameni pentru așa ceva”, i-a răspuns fratele meu.

„Vrei să-l întrebi dacă este de acord să ne cunune și pe noi?”

Și chiar în noaptea aceea fratele meu m-a întrebat despre lucrul acesta, iar eu i-am răspuns:

„Dacă nici unul dintre ei n-a mai fost căsătorit, totul este în ordine. Spune-le că pot să vină când vor.”

Când a sosit ziua hotărâtă, tânărul a venit la mine. Era o după-amiază ploioasă. În fața casei mele a oprit un Chevrolet vechi, cu farurile legate cu sârmă. Era la puțină vreme după ce-mi pierdusem soția și locuiam în două camere mici.

Alături de mine stătea Doc, fratele meu, care-l aștepta pe tânăr. Când a ieșit din mașină, băiatul era într-o ținută care numai de mire nu era: pantalonii de pe el erau foarte largi, pantofii deformați (pentru că erau foarte vechi), iar în loc de haină avea o jachetă veche, care parcă fusese trecută prin mașina de spălat și nu se mai călcase. Alături de el pășea o tânără mică și sfioasă. Avea o rochie simplă, în carouri, iar în picioare purta o pereche de pantofi. Cred că aceasta era toată îmbrăcămintea ei. Au urcat treptele și au intrat: un tânăr și alături de el o ființă plăpândă, care avea părul prins în două codițe lungi și subțiri. Fata părea foarte tânără.

Când am văzut-o, am întrebat-o:

„Ești destul de în vârstă ca să te poți căsători?”

„Da, domnul meu”, a răspuns ea. „Am aprobarea scrisă de tatăl și de mama mea.” (La care i-am spus că nu este nevoie să mi-o arate). Dar ea a continuat:

„Eu am nevoie de această aprobare pentru că trebuie s-o arăt autorităților ca să-mi elibereze actele.”

„Este în ordine”, am răspuns eu.

Apoi m-am adresat amândouă:

„Înainte de a vă cununa aș vrea să vorbesc puțin cu voi.”

S-au așezat, iar băiatul privea tot timpul în jur gândindu-se că va trebui să-mi plătească. Am observat că nu este atent la ceea ce spuneam, așa că l-am atenționat:

„Fiule, aș vrea să ascuți ce vă spun!”

„Da, domnul meu”, a răspuns el.

„O iubești pe tânăra aceasta?” am continuat eu.

„Da, domnul meu, o iubesc.”

„Dar ai un loc în care s-o duci pe tânăra ta soție după ce vă cununați?”

„Da, domnul meu.”

„Este în ordine, dar aş vrea să te mai întreb ceva: Ştii că lucrezi la W.P.A...”

„Da, domnul meu, şi câştig aproximativ doisprezece dolari pe săptămână,” a răspuns el.

„Crezi că cu banii aceştia vei fi în stare să-ţi întreţii familia?”

„Voi face tot ce pot.”

„Acum aş vrea să te întreb şi pe tine ceva”, am spus întorcându-mă spre tânără.
„Ce se va întâmpla dacă soţul tău îşi va pierde slujba? Îl vei părăsi şi vei pleca înapoi la părinţii tăi, soră?”

„Nu, domnul meu, voi rămâne cu el.”

„Ce vei face dacă vei avea trei sau patru copii şi nu vei avea cu ce să-i hrăneşti dacă nu vei mai avea serviciu? O vei trimite înapoi?”

„Nu, domnul meu, voi lupta mai departe şi o vom scoate cumva la capăt.”

Mă simţeam atât de mic în faţa lor când am văzut că se iubeau cu adevărat. Apoi i-am căsătorit.

După câţva timp l-am întrebat pe fratele meu unde sunt cei doi tineri.

„Du-te jos în New Albany şi jos lângă râu sunt câteva barăci construite de autorităţi. Ei locuiesc în una din ele.”

În vremea aceea lucram ca telegrafist şi treceam în fiecare zi pe acolo pentru a mă recrea în timpul când colegii mei glumeau sau povesteau una sau alta. Atunci mă retrăgeam şi mă rugam sau citeam din Biblie.

Tânărul despre care vă povestesc locuia împreună cu soţia lui într-unul din vagoanele vechi aflate în apropiere de locul unde mă retrăgeam. El petecise acel vagon vechi cu tot felul de lăzi, resturi de lemn şi ziare, apoi s-a îngrijit să facă rost de nişte lăzi vechi din care a făcut câteva trepte, o altă ladă servindu-le ca masă în camera din vagon.

Într-una din zile m-am hotărât să-i vizitez ca să văd ce mai fac.

Dar înainte de a vă povesti mai departe despre această pereche, am să vă vorbesc

despre alta. Cu aproximativ șase luni în urmă o cunoscusem pe fiica lui E.V. Knight și pe fiul lui E.T. Slider. E.V. Knight este unul dintre cei mai bogați oameni de pe râul Ohio. El conducea un șantier de construcții civile (Vagoanele de lângă râu aparținuseră lucrătorilor de pe șantier, iar acum erau părăsite), iar domnul E.T. Slider era fabricant. Deci acești doi tineri erau copii de milionari, iar eu i-am căsătorit.

Într-o zi am simțit dorința de a cerceta cele două familii tinere. Pentru aceasta m-am retras aproximativ două săptămâni în rugăciune, iar într-o dimineață m-am hotărât și am plecat în vizită la familia bogată.

Ei nu erau nevoiți să lucreze pentru că părinții lor erau milionari. Când s-au căsătorit, ei au primit în dar o casă mare și frumoasă. Am să vă dau numai un exemplu ca să vă puteți da seama cât erau de bogați. Domnul E.V. Knight avea clanța de la ușă făcută din aur masiv de paisprezece carate. Cred că vă puteți imagina în ce fel de casă locuia fiica lui. Ei nu trebuiau să muncească, nici să-și facă probleme cu privire la ziua de mâine. Când s-au căsătorit, au primit un Cadillac foarte frumos ca dar de nuntă, apoi, în fiecare an primeau altul. Cu un cuvânt, aveau tot ce-și puteau dori.

Să vă spun cum i-am cunoscut? Unul dintre prietenii lor era prieten bun și cu mine. Așa se face că atunci când au dorit să se căsătorească, acest prieten m-a dus pe mine să-i cunun.

Și într-o zi m-am dus să-i vizitez. Am urcat scările înainte ca să fiu anunțat și mi-am dat seama că între ei avea loc o discuție aprinsă (o ceartă). Aceasta m-a făcut să mă apropii mai mult de ușă ca să înțeleg ce spun. Se certau pentru că erau geloși unul pe celălalt. Tocmai sosiseră de la o petrecere. Ea era o femeie foarte frumoasă și fusese aleasă „Miss” la un concurs de frumusețe, ceea ce a făcut să câștige multe lucruri frumoase și mașini de lux. Și normal, doar era o regină frumoasă.

Când am intrat, am văzut că unul stătea într-un colț, iar celălalt în altul și se certau din pricina unui băiat sau a unei fete, nu am înțeles prea bine.

Când m-au văzut, s-au luat de mână și s-au îndreptat spre mine zicând:

„Bună ziua, frate Branham, ce mai faci?”

„Minunat”, am răspuns eu, „dar văd că vouă nu vă merge chiar așa de bine.”

„O, dar suntem foarte fericiți, nu-i așa iubito?” a spus el privindu-și soția.

„Da, iubitele”, a răspuns ea.

„Totuși, eu am văzut că nu este chiar așa cum spuneți.”

Vedeți? Voi nu vă puteți încălzi la un foc desenat, așa cum se întâmplă cu unele biserici care încearcă să zugrăvească Rusaliile, adică ceea ce s-a întâmplat acum aproape două mii de ani.

Voi nu vă veți putea încălzi la un foc pictat, ci aveți nevoie de Rusaliile care astăzi sunt la fel de adevărate ca la început. Vedeți, Focul sfânt mai cade încă, ceea ce înseamnă că nu este un foc zugrăvit, ci este un Foc real.

În ce mă privește, nu aș vrea să fiu găsit printre acești fățarnici.

Dar să continuăm:

Apoi m-am gândit la familia săracă de dincolo de râu, care nu trăia în lux ci în nevoi, iar într-o sâmbătă după-amiaza m-am dus să-i vizitez și pe ei. Așa cum eram, cu mâinile și fața murdară, m-am îndreptat spre locuința lor. Era cam la un an de când îi cunoșteam. Când am ajuns aproape de căsuța lor, am observat că ușa era deschisă și am putut auzi ce vorbeau. Vocea lui nu era vocea unui fățarnic. Adevărul este că mie îmi place să privesc întotdeauna lucrurile ascunse ca să știu sigur despre ce vorbesc. De altfel, așa procedez și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Este Adevărul sau nu este Adevărul? Își va ține El Cuvântul sau nu-L va ține? Dacă nu-Și ține Cuvântul, nu este Dumnezeu. Înțelegeți? Dar dacă Își ține Cuvântul, El este Dumnezeu.

Acesta este motivul care m-a determinat să-i vizitez.

M-am apropiat foarte încet ca să nu fac nici cel mai mic zgomot, în dorința de a asculta discuția dintre ei:

„...Dragă, aș dori foarte mult s-o primești...” îi spunea el.

„Dar uită-te iubitele, ce bine îmi vine și rochia aceasta...”

„Foarte bine, dragă...” a continuat el.

„Atunci de ce nu mai este bună?”

„Mie îmi place foarte mult, dar uită-te...”

M-am apropiat și mai mult, mergând pe vârful picioarelor, ca să-i pot vedea prin crăpătura ușii deschise a vagonului.

El stătea jos și o ținea în brațe, în timp ce brațul lui era în jurul ei, iar brațul ei era în jurul lui. Apoi, cu mâna cealaltă, el a golit din pălăria uzată tot câștigul de pe săptămâna aceea.

„Atâția sunt pentru alimente, atâția pentru asigurare, atâția pentru mașină...”

Dar nu erau destui. Atunci am înțeles că el văzuse în oraș o rochie frumoasă pe care dorea s-o cumpere pentru soția lui. Rochia costa un dolar și ceva, iar el dorea ca ea să fie de acord cu propunerea lui.

„Ți-ar sta atât de bine cu ea, iubito”, a continuat el.

„Bine, dar eu am o rochie, iubitule și nu mai am nevoie de alta...”

O, dragii mei, priviți această împărăteasă mică. Mi-am întors privirea și am privit peste râu la casa în care locuiau ceilalți doi tineri, cei bogați, și m-am gândit:

„O, dacă ar trebui să aleg între aceste două cămine, pe care l-aș alege? La care m-aș duce? În ce mă privește pe mine, n-aș alege-o în nici un caz pe tânăra aceea frumoasă și bogată, ci aș alege caracterul acesta de aici de jos, pe fata aceasta simplă, care este o mamă și o gospodină adevărată. Aș alege-o pe aceea care mă iubește cu adevărat, care dorește să-și făurească un cămin fără să urmărească vreun interes (care nu ar pretinde mai mulți bani decât îi pot oferi), care să fie întotdeauna alături de mine... Și aș vrea să vă mai spun ceva: aș alege-o pe aceea care este o parte din mine.

Vă rog să mă credeți: Acest lucru m-a mișcat întotdeauna.

Vedeți, unul dintre tineri a ales o fată frumoasă, în timp ce celălalt a ales un caracter frumos.

Sfatul meu în privința alegerii pe care o faceți este acesta: mai întâi priviți la caracter, iar dacă îl găsești pe cel căutat și o iubești, totul este în ordine.

Primul Adam nu a avut posibilitatea de-a alege pentru că Dumnezeu a făcut o singură femeie. Astfel, noi aflăm că ea l-a rățacit de la Cuvântul lui Dumnezeu. El n-a avut posibilitatea să se roage pentru această problemă, ca mine și ca tine, pentru că nu a fost pus să aleagă. Ea l-a îndepărtat din poziția lui de drept prin faptul că i-a arătat o cale mai modernă de trai, adică tocmai ceea ce nu aveau voie să facă și astfel și-a pierdut dreptul de fiu al lui Dumnezeu. Caracterul ei a arătat că era greșită; motivele și obiectivele ei erau greșite și l-a convins prin raționamentul ei că nouă lumină modernă pe care a aflat-o și care era contrară Cuvântului lui Dumnezeu, era o modalitate mai bună de a trăi.

O, câte femei îi îndepărtează și astăzi pe bărbați de Dumnezeu, încercând să le arate că religia lor este mai bună.

Oh, voi bieți penticostali...

„Religia aceea”, spun ei, „oh, este de modă veche; ești un om cu vederi învechite! Să nu credeți așa ceva!” Mai bine te-ai ruga stăruitor înainte de a te căsători cu fata aceea. Pe mine nu mă interesează cât este de frumoasă, acesta este sfatul meu pentru un bărbat.

Eva l-a convins înafara vooii lui Dumnezeu și l-a determinat să facă ceva ce nu ar fi trebuit să facă, prin aceasta provocând moartea întregii rase umane. De aceea, Biblia îi interzice femeii să învețe, să predice sau să se ocupe de Cuvântul lui Dumnezeu în orice fel.

Știu surorilor că multe dintre voi spuneți:

„Domnul m-a chemat să fiu predicator!” Eu nu mă voi certa cu voi, dar am să vă arăt că Cuvântul spune că nu aveți voie s-o faceți:

„Femeii nu-i dau voie să învețe și nici să se ridice asupra bărbatului, ci să stea în tăcere, și să învețe în tăcere, cu toată supunerea.” (1 Timotei 2.11-12).

Cu toate acestea voi spuneți: „Domnul mi-a poruncit s-o fac!” Eu nu mă îndoiesc nici un pic de aceasta.

Ați ascultat mesajul meu despre Balaam? Balaam a avut la început o poruncă clară de la Domnul, care i-a spus: „Să nu te duci cu ei...” (Numeri 22.12). Dar el s-a jucat cu Dumnezeu și i-a nesocotit răspunsul, așa încât la urmă a primit răspunsul dorit: „Scoală-te și du-te cu ei...” (v. 20). Poate Dumnezeu a acceptat ca tu să predici,

Însă aceasta este împotriva Cuvântului și a Planului Său, deoarece femeia trebuie să fie supusă, cum spune și Legea. Acesta este adevărul. De aceea, ea nu ar trebui s-o facă.

Să mai privim încă o dată cum mireasa naturală o simbolizează pe cea duhovnicească.

Cuvântul spune că „*femeia a fost făcută pentru bărbat și nu bărbatul pentru femeie*”. (1 Corinteni 11.9). Acesta este motivul pentru care în vechime era legală poligamia.

Priviți-l pe David, bărbatul după inima lui Dumnezeu, care avea cinci sute de soții. Solomon a avut o mie de soții, dar nici una din ele nu putea să aibă un alt soț. Voi aveți banda cu predica despre „Căsătorie și despărțire”. Înainte ca să aduc această temă, am stat în rugăciune înaintea lui Dumnezeu, apoi am mers pe munte lângă Tucson. Atunci învățătorii au întrerupt orele ca să privească împreună cu copiii Stâlpul de Foc ce se învârtea în sus și-n jos în jurul muntelui, în formă de pâlnie. Unii din cei prezenți aici au fost martori la acel eveniment. Acolo sus pe munte am primit adevărul cu privire la această problemă. Aceasta s-a întâmplat imediat după deschiderea Peceților.

Dacă ați observat, femeia putea să aibă un singur bărbat pentru că „*femeia a fost făcută pentru bărbat și nu bărbatul pentru femeie*.” Toate cele cinci sute de femei i-au fost soții numai lui David.

Acesta este un simbol spre Hristos și Mireasa Sa. Când Hristos va sta pe tron în Mileniu, Mireasa Sa nu va fi o singură persoană, ci va fi formată din zecile de mii; toți în una, Mireasa. David a avut mai multe soții, ca persoane, dar toate împreună erau soția lui. La fel este Trupul, tot Trupul credincioșilor formează Mireasa lui Hristos, deoarece Ea este Femeia, iar El este Bărbatul.

Acum, noi am fost făcuți pentru Hristos, nu Hristos a fost făcut pentru noi. Dar astăzi, noi încercăm să facem Cuvântul, care este Hristos, să Se potrivească cu noi, în loc să încercăm să ne potrivim noi cu Cuvântul. Aceasta este deosebirea.

Când un bărbat alege o anumită fată dintr-o familie, el nu ar trebui să privească la frumusețe, deoarece frumusețea este înșelătoare și noi știm că frumusețea modernă lumească este de la diavolul

Oh, am auzit pe cineva care spune acolo afară: „Ai grijă ce spui, predicatorule!” Da, am spus că această frumusețe modernă vine de la Satana și vă voi dovedi că am spus adevărul.

Pentru aceasta vom privi în Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. În felul acesta vom vedea dacă este corect sau nu.

Cuvântul spune că la început Satana a fost cel mai frumos dintre îngerii și că el i-a înșelat pe o mare parte dintre ei. Deci diavolul era frumos. În Proverbe 31.30 Solomon a spus că: „*Dezmierdările sunt înșelătoare și frumusețea deșartă.*” Acesta este adevărul. Păcatul este frumos. Sigur că este; el este atrăgător.

Acum aș vrea să fiți atenți la ceea ce voi spune în continuare:

La toate soiurile de păsări și de animale, de pe pământ, masculul este mai frumos decât femela. De ce este așa? Să luăm un exemplu: berbecul este mare și puternic. El are coarne puternice și încârligate, pe când oaia este mică și smerită. Priviți și în curtea găinilor: cocoșul are statură măreață, are creastă mare și penajul colorat în diferite culori la gât și la coadă, în timp ce găina este micuță și supusă.

Dar de ce cu bărbatul și femeia este altfel? De ce la animale masculul este mai frumos decât femela? Și încă ceva: de ce toate păsările și animalele au o anumită vreme pentru împreunare, acest lucru făcându-se numai pentru înmulțire? Vedeți, ele se împreunează numai ca să se înmulțească. Atâta tot.

Dar priviți femeia. Ea face lucrul acesta tot timpul – vedeți cât este de imorală?

Voi numiți porcul-femelă, scroafă și câinele-femelă, cățea, dar să știți că atât cățeaua cât și scroafa au mai multă morală decât jumătate din stelele de cinema. Vedeți, femelele dintre animale și păsări nu pot fi imorale. Dar femeia și-a schimbat întrebuintărea firească. Și nu numai atât, dar își părăsește copilul, ba chiar îl omoară sau îl înstrăinează. Priviți însă la cea mai pipernicită scroafă, cățea sau vacă – cu câtă grijă se poartă ele cu fătul lor. Părerea mea este că acest lucru este o rușine pentru cea mai superioară ființă: omul! Prin aceasta se împlinște de fapt Cuvântul care spune că „*lucrurile neînțelepte le fac de rușine pe cele înțelepte*”. Și noi oamenii, mai pretindem că suntem mai înțelepți decât animalele.

Priviți! Toată creația lui Dumnezeu urmează poruncile Lui, numai omul s-a îndepărtat de El prin nevasta lui, Eva. Și vă întreb: Cine a adus-o pe femeie aici?

Nu frumusețea? Vedeți unde le-a adus frumusețea? Acesta este motivul pentru care toate femeile de astăzi sunt frumoase.

Ați cunoscut-o pe Pearl Bryon? Ați văzut vreodată fotografia ei? Această femeie a fost frumusețea numărul unu a Americii, dar astăzi orice fată de școală este mai frumoasă decât ea. Știți că așa trebuie să fie? Așa spune Biblia. Știți că la început căderea a venit prin femeie? La sfârșit, femeia va primi autoritate. Ea va domni peste bărbat, ridicându-se în toate domeniile. Ați știut că așa spune Biblia? Ați știut că în timpul când ea își taie părul și se îmbracă cu haine bărbătești, încălcând prin aceasta Cuvântul lui Dumnezeu, va trebui să vină judecata?

Știți că femeile simbolizează biserica? Dacă priviți atent femeile dintr-o biserică, veți recunoaște starea acelei biserici. Acesta este adevărul. Nici o femeie nu este făcută să se poată înjosi ca femeia. Și totuși pentru aceasta a fost făcută. Femeia nu a fost în creația originală. În timp ce toate păsările și animalele au fost create perechi, omul a fost creat singur. Vedeți, Dumnezeu l-a creat pe om singur, apoi a scos din el partea feminină. Femeia este un produs secundar, luat din bărbat. De ce? Pentru că Dumnezeu nu a făcut-o în creația originală. Cercetați Scripturile și veți vedea că acesta este adevărul.

Poate cineva spune: „Bine, dar...” Nu, domnule! Dumnezeu nu a pus-o în creația originală, dar dacă se poate menține corectă, va avea o răsplată la fel ca bărbatul! Ea este pusă pe un teren de testare.

Moartea a venit prin femeie, ea fiind vinovată de căderea în păcat a întregii omeniri. Dar Dumnezeu s-a folosit tot de femeie pentru a aduce Viața înapoi. El l-a adus pe Fiul Său prin femeie, printr-o fecioară ascultătoare. Știți ce i-a răspuns ea îngerului? *„Iată, roaba Domnului, facă-mi-se după cuvintele tale.”* (Luca 1.38).

Așa ar trebui să spună toate femeile. Dar o femeie rea este lucrul cel mai cumplit care poate exista. Nu există nimic la fel de josnic.

Cain, fiul lui Satana, s-a gândit că Dumnezeu privește la frumusețe. Urmașii lui de astăzi cred la fel.

S-ar putea ca unii să creadă că spun de la mine că acest Cain a fost fiul Satanei. Nu am timp să vă dovedesc acum acest lucru, dar Biblia spune în 1 Ioan 3.12: *„Nu cum a fost Cain, care era de la cel rău.”*

Cain, fiul lui Satan, se gândea că dacă își va împodobi altarul pentru închinare, Dumnezeu îl va respecta. Urmașii lui de astăzi cred la fel.

În adevăr, ei spun: „Vom construi o clădire mare. Vom avea denomițiuni mari. Vom avea cei mai bogați și mai instruiți oameni”, dar Dumnezeu este la o distanță de milioane de mile de ei.

Dacă Dumnezeu ar privi numai la jertfele și închinarea sinceră care I se aduce în diferitele biserici care există printre noi, atunci Cain era la fel de neprihănit ca și Abel. Dar jertfa plăcută lui Dumnezeu poate fi adusă numai prin descoperire.

Prin descoperire, Abel a știut care este jertfa plăcută lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a privit cu plăcere la Abel și la jertfa lui. Prin descoperire, Abel a știut că păcatul nu a venit prin mâncarea unui măr. Aici aș vrea să spun ceva măcar că această problemă este greu de abordat de către un predicator în public. Eu îi aud pe mulți spunând una sau alta, ba chiar făcând glume referitor la discutata problemă a pomului din mijlocul grădinii.

Dacă într-adevăr căderea ar fi venit prin faptul că s-au mâncat mere, ar trebui să nu le mai lăsăm pe femei să mănânce mere. Dar nu este vorba de mere. Noi îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că ne-a descoperit lucrul acesta, dar biserica modernă de astăzi a devenit o biserică științifică, atracțiile ei fiind simpozioanele științifice, diapozitivele cu caracter științific și altele. Este foarte trist că și pentecostalii au mers în direcția aceea, dar este mai bine să fii afară și părăsit de toți, dar călăuzit de Duhul lui Dumnezeu. Voi pentecostalii încercați însă să vă purtați la fel ca și celelalte biserici. De ce? Pentru că sunteți o denomițiune. Acesta este adevărul.

Bisericile încearcă să fie științifice. Omul ajunge la progres prin știință, dar acest progres va duce în final la distrugerea lui. Ce s-a întâmplat când omul a inventat praful de pușcă? Dar când a apărut automobilul? Au murit mai mulți oameni decât atunci când a fost inventat praful de pușcă. Și acum iată că omul a inventat o bombă cu hidrogen. Ce va face cu ea?

Așa se întâmplă și cu biserica. Ea încearcă să ajungă la Viață prin știință, prin planuri făcute de oameni, dar acestea o îndepărtează tot mai mult de Dumnezeu și o îndreaptă spre moarte.

Nu vă alegeți biserica la fel cum v-ați ales soția? Ce a făcut știința pentru biserică?

A făcut vreo minune științifică? Ar fi mai bine să-ți avertizezi biserica cu privire la aceste lucruri. Satana este cel care face rujul, pudra și toate celelalte lucruri, de aceea, voi să nu râvniți niciodată după cuceririle științifice, ci alegeți caracterul Cuvântului Său.

Haideți să comparăm mireasa naturală de astăzi cu așa zisa biserică mireasă de astăzi.

Priviți o femeie care se căsătorește astăzi. Vedeți ce a făcut știința pentru ea? Ea își taie părul și își face tot felul de freze, ca aceste coafuri Jackeline Kennedy.

Știți ce spune însă Biblia despre aceasta? Biblia îi dă unui bărbat dreptul să divorțeze de soția lui dacă aceasta își taie părul scurt. Acesta este adevărul. O femeie care își taie părul se dezonorează. Nu ați știut? Oh, cât de mult am predicat în California și tot nu știți? Măcar că v-am spus aceste lucruri, voi continuați să le faceți. De ce? Pentru că nimeni nu poate face dintr-un porc un miel. Niciodată!

Știu că mă veți urî pentru ceea ce spun, dar să nu uitați că acesta este adevărul.

Să mergem mai departe. Femeile vin aici date cu tot felul de creme și pudre pe față și rujate pe buze, ca să pară ceva ce nu sunt; o mireasă modernă. Cred că dacă le-ați spăla fața, ați lua-o la fugă! V-ați speria când ați vedea cum arată în realitate.

Așa este și biserica: cu o fațadă mare vopsită de la „Max Factor”. Dar ambele, și femeia și biserica, au o față falsă. Au o frumusețe artificială făcută de om și nu frumusețea făcută de Dumnezeu și nu au caracter nici una nici cealaltă. Observați? Ele înșeală la fel ca Satan.

Haideți să comparăm acum mireasa modernă cu Mireasa adevărată.

Mireasa modernă poartă șort, se rujează, este împodobită cu tot arsenalul de cosmetice, își taie părul, poartă îmbrăcăminte bărbătească ca să arate ca bărbații și ascultă de un păstor care îi spune că toate aceste lucruri sunt în ordine. Dar el este un înșelător. Această biserică este o înșelătoare care încearcă să pară ceea ce nu este de fapt. Cred că ați înțeles că aceasta este biserica lumească. Ea are multă teologie, doctori, filozofi, doctori în drept, etc. , așa că poate spune: „Păstorul nostru are mai multe licențe și doctorate în teologie.” dar eu vă spun: Acest păstor nu știe despre Dumnezeu mai mult decât știe un hotentot despre o noapte

egipteană. Acesta este adevărul. Cu toată experiența lor teologică, nu știu nimic despre Dumnezeu.

Biserica modernă cu vopseaua ei teologică, a ales slăvirea femeilor și a primit ca păstor un Ricky. Dacă Izabela, împărăteasa lui Israel, a fost una cu părul tăiat, cu podoabe și ruj, atunci biserica lumească este vopsită cu un gust teologic. Acesta este adevărul cu privire la biserica lumească, dar caracterul ei este departe de adevărul Scripturii, este departe de Mireasa pe care și-o dorește Mirele Isus, și după care vine ca s-o ia acasă.

Dacă un creștin oarecare se căsătorește cu o asemenea femeie dovedește că a căzut din har. O asemenea alegere ar dovedi că nu are un gust pentru Dumnezeu. Și dacă nu are conștiință pentru căminul lui, cum ar putea să-l înțeleagă pe al lui Isus? Cât de departe ai fi, frate, dacă ai lua o asemenea femeie în căsătorie! Și eu îți spun ceva, domnul meu: o asemenea femeie nu ar putea mulțumi niciodată gustul unui creștin. Caracterul ei este într-o stare jalnică și ea este moartă din pricina frumuseții și a plăcerilor lumești.

Aceasta este starea bisericii de astăzi! Ea și-a vândut lui Satan caracterul dat de Cuvânt, pentru o religie științifică făcută de om. A făcut aceasta deși, ca Biserică a lui Dumnezeu avea dreptul să stea cu Cuvântul lui Dumnezeu și să aibă Duhul Sfânt lucrând între ei ca să sudeze Trupul împreună cu Cuvântul și dragostea lui Dumnezeu. Dar ce a făcut ea? Și-a vândut dreptul de întâi născut, ca Esau, și a luat o confesiune, o denumire împotriva Cuvântului, care o lasă să facă orice vrea ea ca să fie populară ca mama ei de la Niceea, Roma. Oh, cum au intrat aceste lucruri și în cercurile pentecostale! Este o mare pagubă, dar din păcate s-a întâmplat.

Am să vă spun ceva despre o călugăriță catolică. O femeie care se călugărește, primește acel veșmânt negru, care arată că s-a vândut total bisericii catolice. După trup, suflet și duh ea este proprietatea bisericii romano-catolice. Prin aceasta, ea nu mai are o gândire proprie, nu mai poate lua nici o decizie cu privire la viața ei și nu mai are voință proprie. De ce? Pentru că a primit acel voal negru și nu Cuvântul lui Dumnezeu. Prin aceasta vedeți cum Satan își prezintă minciuna lui ca adevăr.

Adevărata Biserică a lui Hristos, Mireasa Lui, este atât de vândută lui Hristos și Cuvântului Său făgăduit, încât gândul ei este gândul lui Hristos. Ce deosebire!

Apoi, aflăm că biserica modernă lumească de astăzi, și Biserica duhovnicească, sunt însărcinate amândouă să nască fii. Una dintre ele, are o naștere

denominațională și într-una din aceste zile va da naștere Consiliului Mondial al Bisericilor, care îl va da lumii pe Antihrist, sub o mască creștină. Acesta este adevărul. Poate eu nu voi mai trăi atât de mult ca să văd împlinirea acestor lucruri, dar voi, care sunteți mai tineri, notați-vă că ați auzit un predicator spunând aceste lucruri și urmăriți-le împlinirea. Voi veți vedea cum se va ridica fiara, această unire fiind chipul fiarei. Când se va naște această organizație mondială, ea îl va naște pe fiul ei, pe Antihrist.

Cealaltă, Biserica adevărată, este însărcinată de Cuvântul lui Dumnezeu și va aduce la suprafață Trupul desăvârșit al lui Isus Hristos, care este Mireasa Lui.

Trupul lui Hristos nu este încă complet. Câți știu aceasta? Bărbatul și nevasta lui sunt un singur trup. Și Hristos este un singur trup, Cuvântul. Mireasa trebuie să fie restul aceluia Trup, iar cei doi formează din nou un Trup, la fel cum era Adam la început.

Deci, bărbatul și soția lui sunt una.

La fel este duhovnicește: Mireasa adevărată este atât dăruită Lui, încât nu își mai folosește propria gândire, ci gândirea Lui este gândirea ei și voia Lui este voia ei; iar voia Lui este Cuvântul Lui.

Acum priviți așa zisa mireasa aleasă de oameni și comparați-o cu Mireasa duhovnicească aleasă de Hristos.

Veți găsi o Izabelă modernă fermecată de Ahabul ei, „Max Factor”, frumusețe și toate celelalte lucruri. Priviți la biserică: o prostituată față de Cuvântul Dumnezeului celui viu, confesiuni mari, clădiri mari, mulți bani, salarii mari. O, toate sunt vândute!

Bărbații stau la amvon și ascund ceea ce este corect, spunând că este bine chiar dacă fac rău. Toate aceste lucruri sunt o înșelăciune. Într-adevăr, este o epocă Laodiceană oarbă și goală, așa cum spune Biblia

„Zici: sunt bogată. Șed ca împărăteasă, și nu duc lipsă de nimic; dar nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.” (Apocalipsa 3.17). Dacă aceasta nu este „Așa vorbește Domnul” din Apocalipsa 3, sunt un mincinos. Așa este biserica, dar nu știe.

Gândiți-vă ce s-ar întâmpla dacă i-ați spune unui bărbat sau unei femei de pe

stradă că sunt goi? Ți-ar răspunde: „Vezi-ți de treaba ta!” Atunci n-ai fi îndreptățit să spui că acești oameni nu au judecată sau că au o deficiență mintală? Iar dacă le mai citești și din Cuvânt și le arăți cum ar trebui să se comporte, sau le vorbești despre botezul cu Duhul Sfânt, spun că ești nebun. Dacă le arăți că trebuie să se nască din nou, dovedind prin aceasta că pot spune și ei ce a spus Petru, vor zice: „Acest lucru este valabil pentru evrei, nu pentru noi! Biserica noastră merge pe calea adevărată!”

„...nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.”

Conform Cuvântului Bibliei, aceasta va fi starea bisericii în timpul din urmă. Cum ar fi posibil să nu vadă aceasta un profet adevărat? Eu nu știu. Cine aduce această stare? Curva cea bătrână și fiicele ei din Apocalipsa 17. Ea aduce această nenorocire, sărăcie și orbire a oamenilor, prin învățătura ei teologică contrară Cuvântului lui Dumnezeu.

În ea s-a găsit sângele ucenicilor și sfinților lui Isus (v. 6). Ea domnește peste oameni și îi orbește cu strălucirea și frumusețea luxoasă a bisericii. Dar Hristos ne unge ochii ca să vedem și dovedește Cuvântul Său care atrage oamenii. El nu atrage oamenii bisericilor care sunt atrași de denominațiuni mari și fac lucruri mari și lucrări mărețe, ci Cuvântul lui Dumnezeu atrage Mireasa lui Hristos.

Este interesant să observați cum biserica încearcă să atragă atenția oamenilor prin robe frumoase și coruri aranjate, în care vezi femei cu părul coafat și fețe machiate. Ei se gândesc că pot cânta ca un înger, dar îi mint pe oameni ca un diavol, deoarece aleargă toată noaptea la dans... și se gândesc că totul este în ordine. Că este frumusețe. Dar vedeți, totul este fals! Acela nu este Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar Mireasa adevărată nu atrage atenția lumii și nici nu privește spre ea, ci ține sus Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum, haideți să-L privim pe Hristos. Voi ziceți: „Ei bine, cum este cu frumusețea aceasta de care vorbiți?” Biblia spune în Isaia 53.2: *„N-avea nici frumusețe, nici strălucire, ca să ne atragă atenția și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.”* Când a venit pe pământ, Isus nu avea frumusețe ca să te atragă. Corect. Nu avea frumusețe.

Dacă Isus ar fi venit în frumusețea lumească, așa cum vine Satana astăzi, oamenii

ar fi alergat în jurul Lui și L-ar fi primit în felul cum o face biserica astăzi. Ei L-ar fi crezut și L-ar fi primit așa cum îl primesc pe Satan astăzi. Sigur că ar fi făcut așa. Dar El nu a venit în acel fel de frumusețe, ci El vine întotdeauna în frumusețea caracterului. Și dacă El n-a venit în strălucire, ce este cu frumusețea bisericilor de astăzi? Care Cuvânt al Scripturii îl împlinesc când încearcă să-și adune tot mai multă frumusețe și strălucire? Și dacă Cuvântul Scripturii nu-i îndreptățește în ceea ce fac, a cui lucrare o împlinesc? Aceasta este o manevră satanică, o momeală dacă vreți, prin care încearcă să-i prindă în cursă pe toți cei proști și fără minte. Dacă vi se pare că aceste cuvinte sunt prea tari, citiți Proverbe 9.4,15-16:

„Cine este prost să vină încoace!”

„...ca să strige la trecătorii care merg pe calea cea dreaptă: „Cine este prost, să vină aici!”

Vedeți, dacă El a venit printre noi fără strălucire și slavă, procedura Lui a rămas aceeași și acum, în timpul acesta. El nu se ascunde în frumusețe, ci dimpotrivă este respins de această frumusețe și scos afară, astfel încât în epoca Bisericii Laodicea stă la ușă și bate ca să fie primit înăuntru.

Astăzi, noi vrem să-L cinstim acolo unde este frumusețea, dar El vine pentru Mireasa Lui ascunsă în frumusețea caracterului Său. Fiți în caracterul Lui și atunci vă veți întâlni cu Dumnezeu. Hristosul lui Dumnezeu nu a fost un Bărbat frumos, popular și puternic, pentru că Dumnezeu nu alege privind la înfățișarea exterioară.

Îmi amintesc că într-o zi Dumnezeu l-a trimis pe prorocul Samuel în casa lui Isai ca să ungă un împărat pentru Israel, în locul lui Saul care fusese ales de oameni. Isai și-a adus fiul întâi născut înaintea profetului, iar acesta era un bărbat mare, înalt și puternic, așa că și-a zis: „Corona va sta bine pe capul lui.”

Când profetul s-a dus să toarne untdelemn pe capul lui, a zis: „Dumnezeu l-a refuzat.” De fiecare dată Samuel își zicea că desigur acesta este alesul, pentru că în fața lui stăteau bărbați frumoși, înalți și puternici, dar când voia să se apropie de ei ca să-i ungă, Domnul îi spunea: *„Nu te uita la înfățișarea și înălțimea staturii lui, căci l-am lepădat...”* (v. 7).

Da, Domnul i-a respins pe toți și s-a oprit în fața unui băiețandru cu fața rumenă. Atunci profetul bătrân și cocoșat a turnat untdelemnul pe capul lui, zicând: *„Domnul l-a ales pe acesta!”* Eu cred că toți acei frați puternici l-au invidiat pe

David pentru că fusese ales. Vedeți, când alegem noi privim la înfățișare, dar Dumnezeu privește la caracter.

Caracter! Niciodată nu a existat un caracter ca Isus Hristos. Voi să nu priviți la fața omului, ci să iubiți caracterul! Dumnezeu locuia în El, Îl manifesta.

Frumusețea lumii nu este de la Dumnezeu, de aceea mireasa lumii nu poate fi Aleasa Lui. Isus privește la caracterul Bisericii, care trebuie să fie asemenea Lui! Pe El nu Îl interesează dacă au clădiri mari și impunătoare, cu mulți membri, deoarece Cuvântul ne spune că acolo „unde sunt adunați doi sau trei, este prezent și El în mijlocul lor.” Acesta este adevărul. Acolo se odihnește nădejdea credincioșilor adevărați, pe Cuvântul lui Dumnezeu care este dovedit ca Adevăr. Deci, Domnul nu privește spre un grup care iubește lumea, ci spre unul care urăște lucrurile lumii! Nu este de mirare că ei sunt despărțiți de Dumnezeu, fiindcă iubesc lumea.

Și de ce sunt despărțiți de El? Pentru că nu au descoperirea Lui. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu nu se mai îngrijește de ei. Ei au modelul și apucăturile lumii, dar El privește tocmai la caracter, la caracterul lui Hristos. Și ce vede? Că ei au caracterul lumii, nu al Său!

Dar El își alege o Mireasă care să reflecte caracterul Său. Bisericile de astăzi deviază la un milion de mile depărtare deoarece, prin programele lor, neagă că acesta este Adevărul.

Isus privește la ziua în care Mireasa Lui va primi un caracter ca al Lui, iar atunci El va dovedi Cuvântul din Evrei 13.8: „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.” Mireasa trebuie să fie aceeași carne, aceleași oase și același Duh; aceeași zidire, pentru că cei doi vor deveni una. Cât timp Biserica nu are caracterul Lui, cei doi nu pot fi una. Ea trebuie să fie ca El. Ea trebuie să posede caracterul Lui, adică Cuvântul pentru această epocă, iar pentru aceasta trebuie să fie modelată.

Înainte de a încheia vreau să vă spun de ce am spus aceste lucruri.

Noaptea trecută m-am trezit cam pe la ora 3.00 dimineața. Aș vrea să fiți atenți ca să puteți înțelege.

Cred că sunteți încredințați că tot ce v-am spus în Numele Domnului s-a împlinit întocmai dovedind că este adevărul. Întotdeauna a fost corect și s-a împlinit întocmai.

Poate că nu este nici un an de când am fost la Phoenix, unde am vorbit tema: „Cât este timpul, domnilor?” Și acolo v-am spus că în munții Arizonei vor veni șapte îngerii care îmi vor arăta taina Peceților. După ce totul s-a întâmplat întocmai cum v-am spus, magazinul „Life” a publicat în paginile lui o fotografie însoțită de un comentariu despre acel Nor uriaș care avea lățimea de douăzeci și șapte de mii și lungimea de treizeci de mii. În acel articol se spunea că oamenii de știință nu pot înțelege ce înseamnă acel Nor, deoarece s-a format la o altitudine la care nu este apă și deci nu se pot forma norii.

În seara aceasta, sunt printre noi mai mulți frați care au fost cu mine când s-a întâmplat aceasta. Atunci Duhul Sfânt mi-a spus în timp ce urcam muntele:

„Ridică piatra aceea și arunc-o în sus, apoi spune: „Așa vorbește Domnul!” Imediat ce am făcut acest lucru, s-a făcut un vârtej mic de vânt care s-a îndreptat spre mine, iar eu am spus: „În douăzeci și patru de ore veți vedea mâna lui Dumnezeu!” Și într-adevăr, a doua zi pe la ora zece, când tocmai ne pregăteam să ne întoarcem, s-a petrecut evenimentul vestit cu o zi înainte.

Am putut spune doar atât: „Adăpostiți-vă pe unde puteți, chiar și sub mașini!” Un frate m-a întrebat: „Ce se întâmplă, frate Branham?”

„Nu știu, dar ceva este în desfășurare!” Cerul era senin, dar deodată de sus a venit un vârtej de foc, care s-a împrăștiat în toate părțile pe pereții stâncilor. Eu am rămas în picioare și mi-am luat pălăria de pe cap, căutând să-mi protejiez capul cu mâinile.

Acest vârtej, care avea cam nouăzeci de centimetri grosime și cam douăzeci de metri lungime, a coborât deasupra mea, după care s-a retras din nou în cer. Acest lucru s-a repetat de trei ori. În acest timp, s-au auzit trei bubuituri însoțite de un cutremur. Vârtejul de foc a făcut chiar și o gaură în stânca aceea. A rupt vârful copacilor și a desprins pietre mari din stâncă. Îi auziți pe bărbații care au fost martori spunând: „Amin!”, la ceea ce vă relatez? Vedeți, s-au auzit trei explozii.

Când au ieșit de pe sub mașini, frații mi-au spus: „Dacă te-ar fi lovit, nu ar mai fi rămas nici măcar o pată de murdărie!” „Ce înseamnă aceasta?” m-au întrebat ei.

Acesta este El! El mi-a vorbit, pentru că Dumnezeu vorbește printr-un vârtej de vânt!” Vedeți?

Acolo a fost același Stâlp de Foc pe care Îl vedeți în fotografia de acolo.

Când a plecat, frații m-au întrebat: „Ce este aceasta?”

Și eu am răspuns: „Judecata lui Dumnezeu va lovi Coasta de Vest!” Două zile mai târziu am crezut cu toții că Alaska se va scufunda.

Vedeți, aceasta a fost prima lovitură... Voi trebuie să faceți ceva să o simbolizați. Eu sunt bărbatul care a luat puțină sare și a aruncat-o în vas. Cred că știți că așa a făcut și Elisei în 2 Împărați 2.21, când a vindecat apele din Ierihon. El s-a dus la izvorul apelor, a aruncat sare în el și a zis: *„Așa vorbește Domnul: „Vindec apele acestea; nu va mai veni din ele nici moarte, nici sterpiciune!”*

Isus a făcut vin din apă, iar voi trebuie să aveți ceva s-o simbolizați.

Norul s-a ridicat în sus și apoi a venit Ceva care a pus în mișcare vârtejul acela de vânt și a zguduit muntele timp de douăzeci și patru de ore, până când a tăiat acea bucată mare din stâncă făcând o gaură în ea.

Reverendul Blair, care este în seara aceasta aici, a luat câteva bucăți de stâncă. Mai sunt aici și Terry Sothmann, Billy Paul și mulți alții care au fost prezenți și au văzut toate aceste lucruri. Cele relatate de mine nu sunt o povestire fantastică, ci adevărul. Întâmplarea aceasta nu este luată din Biblie, ci s-a petrecut în zilele noastre.

Vedeți, Același Dumnezeu care mi-a arătat aceste lucruri, le-a dus și la împlinire sub ochii noștri, totul fiind întocmai cum a spus El, iar eu Îl slăvesc din toată ființa pentru că nu a greșit niciodată.

Cu câteva săptămâni în urmă, am avut o vedenie. Parcă eram într-un loc înalt, iar de acolo puteam vedea starea bisericii din timpul sfârșitului.

Cum stăteam și priveam spre Vest, am văzut că venea spre mine un grup frumos de femei, care erau îmbrăcate simplu, cu părul lung lăsat să cadă pe spate. Hainele lor erau lungi până jos și aveau mâneci. Ele mergeau în cadență, într-o muzică de marș:

„Înainte soldați creștini!

Mărșăluind la război,

Cu crucea lui Isus mergând înainte.”

Cum stăteam și le priveam, Dumnezeu a zis: „Aceasta este Mireasa!” Privind-o, inima mea era plină de bucurie. Ea a trecut pe lângă mine și s-a oprit la spatele meu.

După un timp El mi-a zis: „Privește înainte fiindcă vine biserica modernă!” Mai întâi a apărut biserica asiatică, apoi una după alta veneau bisericile dintre națiuni. Ele arătau îngrozitor. Nu am văzut niciodată un grup atât de murdar. Vă spun acest lucru pentru că sunt dator înaintea lui Dumnezeu să vă spun adevărul.

Vocea mi-a spus: „Privește, fiindcă acum trece biserica americană!” Vă spun sincer că dacă am văzut vreodată o mulțime de draci, atunci aceștia erau aceia. Femeile erau complet goale, în partea din față ținând cu mâna ceva asemănător cu o bucată de piele de elefant ca să-și ascundă goliciunea. În sus nu aveau nici un fel de îmbrăcăminte. Înaintau dansând într-un asemenea ritm încât am crezut că nu sunt normale. Voi știți cum este muzica de astăzi și cum se dansează după ea. Când am văzut-o trecând pe această miss SUA, am simțit că leșin.

Ceea ce vă spun acum este „Așa vorbește Domnul!”

Dacă voi credeți cu adevărat că sunt slujitorul Domnului, luați aminte la ceea ce vă spun. Deși este adevărul, cred că nu aș fi fost în stare să vă spun aceste lucruri nici chiar pentru toți banii din lume, dacă nu mi-ar fi poruncit El s-o fac.

Când a trecut miss America, era cea mai urâtă arătare pe care am văzut-o în viața mea, ceea ce m-a făcut să mă gândesc: „Dumnezeule, cât de mult s-au ostenit predicatorii și noi, frații, ca să Îți aducem o Mireasă curată. Acesta este rezultatul trudei noastre?”

Ea juca la fel ca acești copii destrăbălați, ca acești stricați, ținând în partea din față pielea de elefant ca să-și ascundă goliciunea.

Aceasta era miss-creștinătatea Americii, miss denomi-națiunea, miss formală sau mai bine zis: miss biserica falsă a Americii. Eu am putut să văd aceasta prin harul lui Dumnezeu. Așa o văd ochii Lui, nu ai mei! Aceasta este starea reală a bisericii înaintea lui Dumnezeu. Simțeam că leșin. M-am gândit la strădaniile evanghelice care s-au făcut pentru a-i convinge pe oameni să creadă, iar acum iată că ele treceau prin fața mea cu părul tăiat, dansând și strâmbându-se în tot felul. Au

trecut mai departe și s-au oprit la spatele meu și a Ființei supranaturale care-mi vorbea. Eu nu puteam să Îl văd, dar Îi auzeam vocea. Aveam impresia că El este pretutindeni în jurul meu.

M-am întors și am privit spre grupul care tocmai trecuse pe lângă mine și am văzut că jucau și râdeau în continuare, în timp ce cu o mână își țineau în față acea bucată de piele de elefant ca să-și acopere goliciunea.

Și mi-am zis din nou: „O, Dumnezeule, la ce au folosit toate eforturile noastre? Acesta-i rezultatul? Toate eforturile și evanghelizările făcute pentru a-i convinge pe oameni să vină la Tine, toate semnele și minunile puternice pe care le-ai făcut Tu, totul a fost zadarnic? Ele nu au lucrat nimic în inimile oamenilor?”

Și cum stăteam acolo plângând și zicându-mi: „După ce le-am predicat toate aceste lucruri va trebui oare să mă prezint înaintea Ta cu o asemenea mireasă?”

O, fraților, și am privit-o din nou cum mergea mai departe! În partea din spate nu avea nimic, era goală, în timp ce în față ținea bucata aceea de piele de elefant ca să-i acopere goliciunea. Era dezgustătoare! Ea își mișca trupul în toate părțile, în ritmul acelei muzici.

Poate spuneți: „Ce înseamnă aceasta, frate Branham?”

Nu știu. Eu v-am spus doar ce am văzut în vedenie, dar când a trecut pe lângă mine și am văzut cât de jalnic arăta, mi-am pierdut tot curajul. Mă gândeam: „Doamne, înseamnă că sunt condamnat și prin urmare nu are nici un rost să merg mai departe. Mai bine aș renunța!”

Doamna Carl Williams este aici? Da, mulțumesc. Visul pe care mi l-ai spus, și care ți-a dat foarte mult de gândit, are răspunsul frământărilor mele de pe munte, și arată că volanul a fost luat din mâna mea. Atunci m-am gândit că cel mai bun lucru este să renunț la tot pentru că sunt istovit. Dar am auzit un zgomot și când m-am întors să văd ce este, am văzut venind o altă mulțime. Treceau din nou doamne mici, fiecare din ele fiind îmbrăcate în costume naționale elvețiene, germane, etc. Toate aveau părul lung, exact ca cele care trecuseră la început și înaintau în cadență, la fel cum merg soldații la luptă.

Când au trecut pe lângă mine am văzut că toate priveau în aceeași direcție, iar când au pășit drept spre cer, am văzut că grupul din fața lor a ajuns la o prăpastie

și a căzut în ea.

Cum spuneam, grupul acesta pășea spre cer. Și în timp ce le priveam, am văzut cum câteva fete (cred că erau din Elveția sau Suedia) au început să privească în jur, iar eu le-am spus: „Nu faceți aceasta! Nu ieșiți din cadență!” Și în timp ce strigam la ele, mi-am revenit.

Acesta este motivul pentru care v-am spus-o în seara aceasta. Este mai târziu decât ne-am putea gândi? Mireasa poate fi deja chemată, aleasă și sigilată, iar dacă este așa nu mai poate veni nimeni? S-ar putea așa ceva? O, da! O, da!

Vă amintiți ce v-am spus nu demult, la micul dejun?

În sămânța care vine la femeie (de ordinul milioane), numai una poate să trăiască, în timp ce toate celelalte trebuie să moară, deși seamănă între ele. Una dintr-un milion, dar poate fi aleasă oricare dintre ele.

Aici Dumnezeu este Cel care hotărăște. Nu este obligatoriu să fie aleasă prima sămânță care vine, ci aceea pe care vrea Dumnezeu s-o aleagă, cea hotărâtă de El. Poate una vine în lume, pe când cealaltă...

Nașterea naturală se face prin alegere. Dumnezeu alege unul dintr-un milion. Dumnezeu decide dacă va fi fată sau băiat, blondă sau brunetă, sau oricum va fi. Nu primul care întâlnește oul, ci primul pe care îl alege Dumnezeu.

Când Israelul a părăsit Egiptul și a pornit spre țara făgăduită, au ieșit aproximativ două milioane de oameni. Fiecare era sub același sânge al mielului jertfit, pentru că altfel ar fi murit în Egipt. Fiecare a ascultat de Moise și a fost botezat în Marea Roșie. Toți au jucat în Duhul pe malul Mării Roșii atunci când Dumnezeu i-a nimicit pe vrăjmașii lor. Toți au stat lângă Moise și l-au auzit cântând în Duhul cântarea de laudă în cinstea Domnului. Toți au mâncat mană în pustie, aceasta fiind un simbol al Mesajului de astăzi. Toți au mâncat mană proaspătă, dar câți dintre ei au ajuns în Canaan? Doar doi, adică unul dintr-un milion.

Dacă am număra toți catolici și protestanții din lume, am avea aproximativ cinci sute de milioane de așa ziși creștini, ceea ce ar însemna că în caz de răpire ar dispărea cinci sute de oameni (dacă luăm raportul de unu la un milion). Eu nu spun că va fi așa, dar dacă ar fi așa? În cazul acesta ar dispărea cinci sute de oameni, ceea ce înseamnă că nici nu s-ar ști nimic despre acest eveniment.

Prieteni, ar putea să ni se întâmple și nouă ca atunci când a venit Ioan Botezătorul. Chiar și ucenicii L-au întrebat pe Domnul:

„De ce zic oamenii că întâi trebuie să vină Ilie?” La care știți că Isus a răspuns: *„Este adevărat că trebuie să vină Ilie și să reșeze toate lucrurile...”* (Matei 17.10-11 și Marcu 9.11-12). *„Dar Eu vă spun că Ilie a și venit și voi nu ați știut nimic.”*

Eu cred că Cuvântul Domnului din Matei 11.14 se repetă din nou și în timpul nostru. Adică „Ilie din Maleahi 4.5 a venit și voi nici nu ați știut”, sau: „Răpirea a avut loc și noi nu am știut nimic.”

Ce spuneți despre Răpire înainte ca să se așeze necazul? Acea a venit deja și voi nu ați știut nimic.

Tot trupul este pecetluit înăuntru. Păstrați cadența! Prieteni, eu nu spun că va fi așa, dar dacă în seara aceasta avem în inimile noastre un simțământ care ne îndeamnă să ducem o viață nouă, în ordine cu Dumnezeu, primiți sfatul fratelui vostru predicator... Am folosit foarte mult timp astăzi, pentru că întotdeauna am avut o libertate mare de vorbire în aceste adunări.

Dacă credeți că sunt profetul lui Dumnezeu, luați aminte la ceea ce v-am spus.

Prietene, dacă ai o simțire cât de mică în inima ta, vino chiar acum la Dumnezeu! Grăbește-te și fă lucrul acesta!

Oamenilor, vă rog priviți cu atenție la crezurile pe care le slujiți! Priviți bisericile voastre și comparați-le cu Cuvântul!

Ați împlinit toate cerințele? Poate spui: „Eu sunt un bărbat bun!” Așa a fost și Nicodim și toți ceilalți cărturari. Ei erau buni, dar aceasta nu are nimic a face cu ce vorbim noi.

Aș vrea ca și voi, femeile, să priviți în Oglindă ca să vedeți ce vă cere Dumnezeu, iar Oglinda în care trebuie să priviți este Cuvântul Lui, nu oglinda bisericilor voastre! Numai așa vei putea dovedi că ești Mireasa adevărată a lui Hristos!

Predicatorilor, gândiți-vă și voi! O luați pe ocolite ca să nu răniți simțurile cuiva? Ce ați face dacă v-ar da afară din biserică? Fratele meu drag, dacă simți așa, primește avertizarea pe care o fac în Numele Domnului Isus Hristos și fugi chiar acum de

acolo!

În ce te privește pe tine, doamnă, dacă vrei să fii o creștină adevărată, nu o creștină nominală, și lași ca inima și viața ta să se potrivească exact cu Certificatul de Căsătorie al lui Dumnezeu, este în ordine.

Voi membrii ai bisericilor, dacă biserica voastră nu corespunde Unității de măsură a Cuvântului lui Dumnezeu, ieșiți afară de acolo și intrați în Hristos!

În fața noastră stă o avertizare foarte serioasă pentru că nu știm când acest oraș va zace pe fundul oceanului. Ce te faci dacă astăzi nu-ți pui viața în ordine?

„O, Capernaume”, spunea Isus „vei fi ridicat până la cer? Nu, ci vei fi coborât în locuința morților, căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile care au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare până în ziua aceasta.” (Matei 11.23).

Sodoma, Gomora și Capernaumul zac astăzi pe fundul mării. Capernaumul s-a scufundat la o sută cincizeci de ani după Hristos.

„O, tu orașule care te pretinzi „orașul îngerilor”, care singur te-ai ridicat până la cer și ai scos aceste lucruri murdare ale modei, râvnite chiar și în străinătate (căci ei vin și-ți iau murdăria ca s-o ducă mai departe); tu cu bisericile tale frumoase și cu toate aceste lucruri pompoase, gândește-te că dacă nu te pocăiești, într-o zi vei zace pe fundul mării.

Oceanul a ros pământul de sub tine! Cât va mai rezista această bucată de nisip purtată încoace și încolo? Când oceanul va năvăli pe uscat o milă, va ajunge exact până la locul hotărât.

Pocăiește-te, Los Angeles! Pocăiți-vă voi, toți ceilalți, și întoarceți-vă la Dumnezeu! Fraților, ceasul mâniei se apropie, de aceea, fugiți și ascundeți-vă în Hristos!

Să ne rugăm:

Dumnezeule iubit, duhul meu este cutremurat, inima îmi suspină și glasul avertizează. Ajută-i, o, Dumnezeule, pe acești bărbați și femei să ia în serios ceea ce spun, pentru că nu glumesc. Fă Doamne, ca oamenii care vin din diferite biserici să nu creadă cumva că am ceva împotriva lor. Ajută-i să înțeleagă că fac aceasta pentru că îi iubesc. Tu ești Cel care dai mântuirea, Dumnezeule, și știi că am umblat în fiecare an pe această coastă să vestesc Cuvântul Tău ca mărturie. Dacă

ceea ce am spus se va întâmpla în seara aceasta, sunt liniștit pentru că le-am spus adevărul.

Tu știi, Doamne, că vedenia pe care am avut-o cu privire la Mireasă este adevărată. Eu am folosit Numele Tău când le-am spus-o și am zis: „Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”, deoarece sunt deplin încredințat de ceea ce spun.

Acesta este motivul pentru care Te rog să-i ajuți pe toți oamenii să se trezească, în Numele Domnului Isus Hristos, și să fugă de mânia care va veni, deoarece deasupra ușii fiecărei națiuni este scris: „*l-cabod*”, adică „Nu mai este slavă!” (1 Samuel 4.21).

Un semn negru de încercare se va pune deasupra. Duhul lui Dumnezeu a fost întristat și a plecat, iar ei au fost cântăriți și găsiți ușori. Ospățul lui Belșatar se repetă din nou cu partide de beție și femei îmbrăcate numai pe jumătate, deși au curajul să se pretindă creștine.

O, Dumnezeule al cerului, ai milă de lumea aceasta păcătoasă! Doamne, noi cum suntem în seara aceasta?

Dumnezeule, eu încerc să stau în spărtură și mă rog pentru mila Ta dumnezeiască, deoarece Tu vorbești în seara aceasta acestei mulțimi adunate și Îți chemi Mireasa la o cercetare atentă! Nu o chemi să urmeze o dogmă făcută de oameni, ci Trâmbița Evangheliei Domnului Isus Hristos!

Îngăduie aceasta, o, Dumnezeule!

Lasă să se cunoască, în seara aceasta, că Tu ești Dumnezeu și că Cuvântul Tău este Adevărul! Noi îi chemăm pe toți, cu toată seriozitatea, și-i avertizăm prin Cuvântul Tău! Te rog să ai milă de ei fiindcă Te-au văzut dincolo de orice umbră de îndoială; au văzut cum Te miști dincolo de orice dogmă și le spui tot ce este în inima lor, și Tu știi, Doamne, ce urmează să se întâmple. Tu știi, o, Doamne, că acesta este Adevărul.

Te rog în Numele lui Isus să lași ca Duhul Sfânt să mijlocească din nou și să-i scoată din mijlocul acestor mulțimi pe toți aceia care sunt scriși în Cartea Vieții Mielului.

Îngăduie aceasta, Dumnezeule!

Doamne, oamenii aceștia sunt în stare să-mi dea și ultimul lor bănuț ca să spijine lucrarea Ta. Ei sunt gata să facă orice numai să dovedească că și-au adus aportul la înaintarea Cuvântului. Te rog să le răsplătești pentru aceasta și să le dai Duhul Tău cel Sfânt.

Te rog să înlături orice superficialitate din hotărârile noastre, ca să nu umblăm încoace și încolo, ci să ne ținem de coarnele altarului, să plângem, să strigăm și să ne pocăim pentru că vedem bine judecata care se apropie.

Îngăduie aceasta, o, Dumnezeule, pentru că mă rog cu toata seriozitatea în Numele lui Isus Hristos.

Fratele și sora mea, nu știu ce să vă spun mai mult. Dacă am primit trecere înainta voastră; dacă credeți că sunt profetul lui Dumnezeu (eu spun pentru prima dată aceasta în public), dar simt o avertizare neobișnuită.

N-aș fi vrut să spun aceasta, deoarece voi știți că nu obișnuiesc să vorbesc în felul acesta. Eu m-am retras tot timpul, m-am tras într-o parte și m-am eschivat, dar acum a trebuit să spun aceste lucruri. Aceasta înseamnă că pentru cei care nu vor crede, ele vor fi de mărturie în ziua judecății, deoarece este adevărul; este „Așa vorbește Domnul!”

O, penticostalilor, grăbiți-vă și fugiți ca să vă salvați viața! Fugiți la coarnele altarului și strigați până nu este prea târziu, pentru că va veni ceasul când nu veți mai avea spre cine să strigați!

Esau a căutat și a strigat după dreptul de întâi născut, dar nu l-a mai putut primi înapoi.

Eu vă încredințez vouă, celor din California, o Evanghelie deplină și pentru că vă iubesc, vă încredințez în mâna lui Isus Hristos. Fugiți la El!

Nu permiteți ca diavolul să vă răcească dragostea, ci stați drepti până când fiecare va fi umplut în așa măsură cu Duhul Sfânt, încât să fiți aduși în ordine cu toții, atât voi, bărbații, cât și femeile!

Dar dacă susțineți că ați primit Duhul Sfânt și nu vă potriviți cu Cuvântul, înseamnă că ați primit un alt duh, nu Duhul Sfânt!

Duhul lui Dumnezeu este în Cuvântul Lui! „Mesia” înseamnă „Cuvântul uns”, iar

Mireasa trebuie să fie „Mesianică”, adică „Unsă cu Cuvântul”.

Haideți să stăm pe picioarele noastre în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Poate nu veți mai auzi niciodată glasul meu...

Dacă Dumnezeu va îngădui, voi pleca în Africa și poate nu mă voi mai întoarce niciodată, eu nu știu. Dar vă mărturisesc din toată inima că v-am spus adevărul. Nu am lăsat nimic afară din ceea ce mi-a spus Domnul, ci v-am spus tot ce mi-a încredințat El, în Numele Domnului Isus Hristos.

Este un moment deosebit, parcă nici nu pot să-l exprim în cuvinte... Eu am încercat de trei sau patru ori să părăsesc amvonul, dar nu am putut s-o fac. Să nu uitați că acesta este un ceas hotărâtor! Este timpul în care s-ar putea ca Dumnezeu să vă facă ultima chemare.

Când? Eu nu știu, dar vă spun că în conformitate cu vedenia pe care am avut-o, Mireasa este aproape încheiată.

Priviți la bisericile nominale (la fecioarele somnoroase), care s-au pornit după untdelemn – ele s-au întors prea târziu pentru că Mireasa intrase deja în camera de nuntă, adică răpirea avusese deja loc.

Mirele a venit pe când ele se duceau să-și cumpere untdelemn și le-a luat doar pe fecioarele înțelepte (Mireasa).

Sunteți adormiți? Treziți-vă cât mai repede pentru că sunteți în pericol de moarte și eu vă avertizez cu privire la acest pericol în Numele Domnului.

Să ne rugăm cum știm fiecare...

Dumnezeule Atotputernic, ai milă de noi! Ai milă de mine, ai milă de noi toți și ajută-ne! Ajută-ne să ne lăsăm de tot ce nu este după voia Ta! Eu stau în spărtură și mă rog cerându-Ți îndurare înainte ca acest mare oraș să se scufunde și judecata lui Dumnezeu să lovească partea de vest. Dumnezeule, Te rog să-Ți chemi Mireasa pentru că Ți-o predau în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -